

sónak kenyérral való fogyasztása a felbonthatatlan barátság jele. A házszen-telésnél használt só szimbolizálja azt a köteléket, amelyre Isten a ház népének tesz meghívást és ígéretet, de emlékeztet arra is, hogy az itt élők egymás igazi barátai kell, hogy legyenek, a szó cicerói értelmében, aki szerint a barátság a legszebb dolog a bölcsesség mellett, amit a hallhatatlan istenek az embernek adtak, és ami nem más, mint a szeretet és a jóakarát együttese.

2. A kenyér. Egy keresztény hagyomány szerint Bételből, ahol ósátyánk Ábrahám kőoltárt állított Istennek és Isten Háza lett (Bet-el) az Újszövetségben Bet-lehem lett, vagyis Isten kenyere. Jé-

zus önmagát adja a világnak, mint tápláló kenyér az Eukharishtiában/Úrvacsorában. Isten jelen van itt is, és ő kell az itt dolgozók igazi tápláléka legyen.

Összegezve azt lehet kívánni a nemzet számára, hogy legyen élet benne és legyen termékeny, a stratégia alapján álljanak új gondolatok és őszinte érzelmek, és érvényesüljön a szentistváni kötelező keresztény értékrend, minden kutatás induljon ki az istenkeresésből, és mindenki között szövődjön őszinte barátság, éljünk lelki és anyagi bőségben és békességben.

(Elhangzott Budapesten, a Nemzetstratégiai Kutatóintézet házszen-telésének ünnepén 2014. január 21-én)

Kis Kornél Iván

Hollósy Budán

Isten az embert társas lénynek teremtette, ezért mihamarabb párt is adott neki azal a megbízással: népesítsétek be a földet! Ezért van az, hogy az ember ragaszkodik tartozni egy családhoz, egy emberi közösséghez, vallási csoportosuláshoz, és nem kevésbé valamely nemzethez. Akikhez, vagy amihez tartozik, ahhoz alkalmazkodik, igyekszik velük egyetértésben élni, támaszkodni társaira és hasznosnak látszani.

Ezek a gondolatok fordultak meg fejemben, amikor február 8-án Budapesten a Hollósy Simon utcában emléktábla avatási ünnepségen vehettem részt. Egyfajta büszkeséggel álltam a tábla előtt, mert magam is nagybányai vagyok, vagyis egy olyan közösséghez tartozom, melyhez valaha *Hollósy* is tartozott, és marandót alkotott, mely városunkat olyan hírnévvel ajándékozta meg, ami kontinenseken át rangot jelent. Nagybánya ma már egy fogalom a képzőművészetben, melyet megismerni minden ecsetforgató művésznek szükségszerűen kötelessége.

Hollósy csupán hat évet alkotott Bányán, de az akkor már hírneves művész iskolát hozott, és iskolát alapított, melyet túl a százöt éves történelmén, *Nagybányai Művésztelep* néven minden művészettörténet számon tart. Alig volt túl a harmincadik életévén, amikor Münchenben festő iskolát nyitott, mely hamarosan olyan befutott lett, hogy hatvan-hetven növendéke tanult a mestertől, a világ különböző országaiból. Pedig nem mondható, hogy szórakoztató programmal működött ez az iskola, mivel a mester igen kemény tempót diktált. Itt mutatkozott meg először

Hollósy nagyszerű tanítói képessége, és ez folytatódott Nagybányán is. A pedagógusi munka mellett a táj, a környezet olyan hatással volt rá, hogy az egykori akadémista és naturalisztikus ábrázolómódból felismeri a levegő, a fény és színek lehetőségeit a művészetben és eljut a plein-air stílushoz, mely teljes mértékben meghatározta a festőtelep jellegét. Tanítványai a mestert szigorú, de kellemes vitapartnernek ítélték, bár a társaságban „vitte a hangot”, pedig *Réti István* úgy jellemzi: „...fázott minden nyilvánoságtól, minden akciótól, minden változástól: érthetetlennek, természetével ellentmondónak tűnik fel a forradalmári vezér szerep.” Nagybánya tette őt igazi mesterré, mint ahogyan az ő tanítása nyomán lett ez a város a piktorok városává. Távozása után az iskola megmaradt és ma is él, mert a mag, melyet elvette, éltető talajba hullott.

Budapesten 1953-tól viseli utca a *Hollósy* nevet, itt kapott helyet az emléktábla, melyet a 12. kerületi Önkormányzata kezdeményezett, és az Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület támogatott. Az avatáson részt vett és felszólalt *Jankovics Marcell*, a kerület díszpolgára, *Fonti Krisztina* alpolgármester, valamint *dr. Issekutz Sarolta*, az örmény egyesület elnökösszonya, aki ecsetelte a történelmi tény, ahogyan az

örmények Erdélybe menekültek, letelepedtek, szorgalmasan dolgoztak, megdagodtak és jó magyarokká lettek. *Hollósy* édesapja még a *Korbuly* nevet viselte, ezt később változtatta *Hollósyra*. Az emléktábla, melyet *Slavei Tamás* készített, jellegzetessége egy bronz gesztenyelevél, mely Nagybánya szimbóluma.

A táblaavatás után a Hegyvidéki Önkormányzat gyűléstermében bemutatták Az öreg című *Hollósy*ról készített filmet, mely *Bogdán Pál* alkotása. A filmben megszólalt *Murádin Jenő* művészettörténész mellett *Mazalik Alfréd* Máramarosszigetről, *Véső Ágoston* Nagybányáról és *Szölösi Tibor* Técsőről. Az eseményt nagy érdeklődés kísérte, melyen a szépszájú jelenlévők között több bányait is láthattunk. (*Bányavidéki Új Szó* 2013)

dr. Issekutz Sarolta, Fonti Krisztina és Jankovics Marcell